

MELYIK ÉLET?

A keresztyénségnek kettős áldása van az ember részére. Az egyik az, hogy megtanítsa az Istent szerinti nemes és erkölcsös földi életre. A másik az, hogy előkészíti a földöntúli létre. Hogy testben élünk, azt nem kell magyarázni, de hogy mi az élet, azt az élettan tudósai sem tudják megmondani. Az élettan csupán a test részeinek a működését írja le, de ezzel az élet lényegét még nem határozta meg.

A földöntúli életéről nincs közvetlen tapasztalatunk és ismeretünk. De hogy ez létezik, arra a Szentírás közöl bizonyítékokat, az ember szellemének a természete kívánja és a keresztyénség kívül létező vallások túlnyomó többsége tanúskodik.

A Szentírás eleitől végig abban a szellemben, abban a tudatban és olyan célzatból ír, hogy van földöntúli élet. Ezt az életet örökéletnek nevezi, mivel a legjellegzetesebb tulajdonsága az, hogy soha el nem múlik. Az örökélet valóságáról Krisztus adta a legmegbízhatóbb kijelentést. Utána a Biblia írói isteni ihlet nyomán tettek bizonyosságot a földöntúli életben való hitükről.

Földi életünk Isten teremtető akaratából jött létre. A Biblia úgy tanítja, hogy Isten boldognak teremtette az embert. Éden kertjébe, „édeni” állapotba helyezte az első emberpárt. Az „éden” szó a teremtés leírása óta békét, nyugalmat, megelégedést, örömet és minden jót jelent. Ebből a kertből és vele az édeni állapotból az ember kiesett. Amióta Isten kiűzte Ádámot és Évát Édenből, azóta is keresik az emberek az utat vissza a boldogság

kertjébe, de sikertelenül. Az ok, ami miatt el kellett hagyniuk a kertet, ma is fenn áll és a visszatérést lehetetlenné teszi.

Az ember nem boldog. Pedig értelem, gondolkodása, képessége kívánja a boldogságot. Tudomásunk szerint csak az embernek van képessége a boldogságra. Az állat is örül, ha jól lakik, ha gazdáját látja, de a boldogsághoz értelem kell. Értelemmel pedig csak az embert ruházta fel a Teremtő.

A boldogságot a megelégedés (életszükséglet és egészség) valamint a jó társasviszony hozza meg. Nincs arra itt helyünk, hogy e két feltétel kiágazásait részletezzük. Ha nincs kenyér és mindaz, amit a „kenyér” jelent, ha nincs megelégedés, ha nincs egyetértés, barátságos viszony, az ember nem boldog. Úgy mondják, hogy megszámlálhatjuk tíz ujjunkon életünk valóban zavartalan, boldog napjait.

Isten gondoskodott arról, hogy az ember Éden után is megszerezze a viszonylagos nyugodt, zavarmentes életet, de az édeni életet nem nyeri vissza. Az anyagiak elégsége és bősége, a gazdagság, a hírnév, tehetség és szépség nem vezeti vissza az embert az édeni állapotba. A hit a Teremtő gondviselésében és az isteni szeretet gyakorlása egymás iránt azonban megközelíti azt az életformát, amit az ember gyakorolt a bűnbeesés előtt.

Erre az életformára tanít az Úr Jézus a Hegybeszédében. Aki ezt a beszédet gondosan olvassa, megállapíthatja, hogy itt van az orvosság a boldogság hiányának az eltüntetésére. Sajnos az ember, bár tudja mit kellene

tennie, megismétli az Édenben elkövetett bűnt: Nem tartja meg az Úr utasítását. **Édenben megszegték a parancsot, itt nem követi Krisztus tanácsát.**

Krisztus beszéde nem hiába hangzott el. Istenfélő emberek, ha nem is teljesen, de nagy részben megtartották az Úr tanítását és aszerint élnek s ezért elmondhatják, hogy életüket széppé tette Krisztus követése.

A keresztyén tanítás nem csupán vallásos rendszer, hanem életnemesítő, boldogító tan és gyakorlat. A keresztyénség áldásainak a földi életet javító hatására a felekezetek súlyt fektetnek, sőt itt-ott túlságosan kihangsúlyozzák. Van egy teológiai árnyalat, az úgynevezett „Társadalmi Evangélium” (Social Gospel), amely a keresztyénség értékét a társadalom megjavításában látja és hirdeti az örökélet kiemelésének a hátrányára.

Itt jelentkezik a kérdés: **melyik a fontosabb, a jobb földi élet, vagy a földöntúli élet?** Értékelésünkben melyiket helyezzük első helyre? A kérdés jelentkezik más formában is. **Melyikre van nagyobb szükségünk: erkölcs-tanra** (amely a földi életre vonatkozik), **vagy üdv-tanra** (amely az örökéletre vezet)? Melyik áldást hangsúlyozzuk ki a keresztyén tanításban, **a földi, rövid jólétet, vagy a mennyei örök boldogságot?** Az értelem, amellyel Isten megáldott azt diktálja, hogy helyezzük a múlandó fölé az örökkévalót.

Az Újszövetség kb. negyvenszer használja az „örökélet” szót. Majdnem minden helyen ez a szó kapcsolatban áll az Úr Jézus nevével. Nagy változtatásban olvashatjuk Krisztus nevét, mint örökéletet adót. „És én örökéletet adok.” „Aki hisz benne, örökélete

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

REV. JOSEPH NOVÁK

2212 So. Fremont Avenue
Alhambra, CA 91803

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Kulcsár Sándor, Háló Barnabás,
Kish Ernő**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. ALEXANDER KULCSAR

225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alenök: MR. ERNEST J. KISH

1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-7727

Titkár: BARNABAS J. HALO

655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER

2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. JOSEPH BOGAR

7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:

Elmer Kish

924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenек felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

van.” „Aki issza az én véretem, örök-
élete van.” „Az pedig az örök élet,
hogy megismerjenek téged az egyedüli
Istent és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” Majd kérdés formájában olvas-
suk: „Mit cselekedjem, hogy örökéle-
tet nyerjek?”

Az Írás tanítása szerint az Úr Jézus
földrejövetelének az elsődleges célja
nem jobb emberi társadalom létesítése,
nem a szegénység eltüntetése és nem
háborúk megszüntetése volt. A cél az
volt, hogy örökéletet adjon mindazok-
nak, akik ezt az isteni ajándékot hittel
elfogadják. Hogy az Úr jövetelének a
célja nem a földi boldogság létrehozá-
sa volt, azt bizonyítja néhány krisztusi
kijelentés. János evangéliuma két he-
lyen is tesz erre nézve utalást. „E vilá-
gon nyomorúságtok lesz, de bíz-
tok...” (16:3) „Mert szegények minden-
kor lesznek veletek.” (12:8) Máté írásá-
ban olvasunk egy erős mondatot: „Ne
gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy
békességet bocsássak e földre, hanem
fegyvert.” (10:34)

Krisztus nem földi Éden helyreállítá-
sáért jött. Ez a cél túl kicsi lett volna
az üdvösség fontossága mellett. Pál
apostol az üdvösség elsőbbségét a tár-
sadalmi jólét felett így írja le: „Ha
csak ebben az életben reménykedünk
a Krisztusban, minden embernél nyo-
morultabbak vagyunk.” (I. Kor. 15:19)
Az isteni cél, mennyei cél és az isteni
szándék nem a rövid földi élet javítá-
sa. Isten az örökkévalóságra kívánja
felhívni a figyelmet és előkészíteni az
embert.

Az Úr gyermekei vizsgálják felül hit-
életüket. Vallásoskodás, vallásos csele-
kedetek, templomba járás állnak első
helyen lelki életükben? Vagy pedig az
a forró vágyuk, hogy örökélet váromá-
nyosai legyenek?

Krisztus az ember üdvössége miatt
szállt le e földre. Ha üdvözülni vá-
gyunk, tegyük őt és az ő tanítását első
helyre. Akik elfogadták Krisztust az
örökélet adóját, azok a földi életben is
követik Krisztus szent, mennyei életbe
illő példáját.

U.B.

SZEMLE

„Ha nem magyarul foglalkozunk a
gyerekekkel, akkor néhány év múlva
bezárhatjuk az imaház aajtáját, örök-
re.” Ugye, ismerős?! A magyar nyelv
használata és a gyülekezet jövője kö-
zött, ilyen egyértelmű az összefüggés
— mondják sokan, a tapasztalataikra
hivatkozva.

Nem szándékom a mondás igazát
vitatni. Én nem vettem részt még egy
imaház-ajtó-zárás-ceremónián sem.
A záró-prédikációk főbb pontjait
azért el tudom képzelni:

1. Megmondtam, hogy tanítsák ma-
gyarul a gyerekeket.

2. Én évekig beszéltem, maguk a
fülüket se mozdították.

3. Most jól magunkra maradtunk.

4. Nem tudjuk a számlákat fizetni.

5. Nincs más választás, mint az ima-
ház aajtájának a bezárása.

6. Jövő vasárnap találkozunk az
angoloknál.

7. Mi ott is magyarok leszünk.

Ne írjuk át a misszióparancsot:
„Maradjatok magatoknak, neveljétek
magyarrá a gyerekeiteket és merítsétek
be őket, ha megtértek, ha nem...” Ez

magyar lenne, kevésbé baptista, és
nem igei.

Az Úr és a jövő azt kívánja, hogy
missziózzunk, testvéreim! A gyereke-
inkből klubtagokat nevelünk, ha
nem látnak minket a lélekmentésben
fáradozni. Tanítsuk őket magyarul...
az Isten dolgaira, imádkozva nevelve
őket a hitben. A magyar gyülekezetek
jövőjét pedig hagyjuk Isten kezében.
Amíg egy magyar is lesz itt Ameriká-
ban, akit az anyanyelvén inkább elér
az evangélium egyszerű üzenete,
mint angolul, addig van értelme a ma-
gyar misszióknak. Amíg a magyar gyü-
lekezetek képesek küldetéstudattal
munkálkodni csak egy magyar megté-
résén is, addig van jövője a magyar
misszióknak.

Vagyis, a tétel nem olyan egyszerű.
Közösségeink jövője nem a vasárnapi
iskolában dől el, hanem a vasárnapi
iskolában, az otthonainkban, a mun-
kahelyünkön, az emigrációs irodák-
ban, a munkaközvetítő irodákban, a
magyar-házakban, ott ahol Krisztus-
ról tanúskodik a gyülekezet.

Nyelvében él a nemzet. A gyüleke-
zetet a misszió élteti. A nemzetiségi
gyülekezet jövője a nyelvi, magyar
misszióban van.

Van-e Jézusi „politika”?

„Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény bujdosókat, ha mezítelen látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!” (Ézsaiás 58:7)

Ez az ige félreérthetetlen politikai-szociális üzenetet tartalmaz. Megoszlanak a vélemények, hogy helyénvaló-e az egyháznak ilyen kérdésekkel foglalkozni. Több hívőtől hallottam kritikai véleményt egyes amerikai egyházak „liberális politizálásáról”, amikor a faji megkülönböztetések ellen, vagy a nők egyenjogúságáért harcolnak. Nem egyházhoz illő témák ezek, állítják sokan. A magyarországi változások az ottani egyházban is éreztetik hatásukat. A „Reformátusok Lapja”-ban hetek óta folyik a vita: politizáljon-e a lelkész? Közvetve azt is kérdezik: politizáljon-e a hívő ember? A romániai forradalom egyik kirobbantó szikrája Tőkés László temesvári református lelkész helytállása volt. Ő maga is érzi e kérdés összetettségét, amikor több ízben is úgy nyilatkozott, hogy bár ő elsősorban mint lelkipásztor kíván szolgálni, a történelmi helyzet olyan lehetőséget teremtett, amelyben neki személy szerint komoly felelőssége van a forradalom, a demokrácia, a magyar kisebbség védelme, és a magyar–román viszony további kialakításában. Ezt ő Istentől rendelt lehetőségnek és felelősségnek tekinti, tehát lelkész létére sem zárkozhat el esetleges politikai feladattól. Tőkés László a saját lelkiismeretétől ilyen választ kapott erre a kérdésre.

Vallásunk gyakori félreértelmezése, ha azt hisszük, hogy az csak a túlvilágra vonatkozik; mintha a vallás csak az egyén és az Isten kapcsolatából állna. Az ilyen ember vallása csak a „vallásosságra” korlátozódik: templombajárás, ima, Bibliaóra, kegyes életmód és viselkedés. Szigorúan elhatárolja mindezt a világtól, a világi dolgoktól: munka, szórakozás, politika, gazdasági és társadalmi kérdések. Igénken Ézsaiás a böjtölést hozza e vallásosság példájának. Mintha Istennek tetszene, ha az ember „a lelkét gyötri. Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákba öltözik, és hamút szór maga alá, azt nevezed böjtnek, és az Úr kedves napjának?” (58:5). A magyar református kegyességnek nem éppen példamutató öröksége ez a komorság, a majdmindig örömtelen, lemondó, áldozatot hozó lelki gyötrődés.

Az ilyen kegyesség az eszközt teszi meg célnak. A böjt az önfegyelemnek, a lelki elmélyülésnek egyik értékes eszköze. Felhasználható azonban Istennel szembeni

hivalkodásra vagy érdemszerzésre is, amelyekre Ézsaiás céloz itt. Ebben az esetben a böjt már a vallással való visszaélés. Ilyenkor már mi akarjuk meghatározni a böjt (vagy a hit) feltételeit; lemérhetővé, általunk kontrollálhatóvá akarjuk tenni a vallást. Az már rangsorolható és ellenőrizhető, hogy ki hogyan böjtöl, hányszor jár templomba, mennyit adakozik. Ez a könnyű böjt, a vallásnak ez a könnyebbik formája.

Isten a teljes életet, az élethez való alaphozzáállásunkat kéri: ott kell meglátszódnia a hitnek. „De hiszen ti böjti napokon is megtaláljátok kedvteléseiteket, robotosaitokat hajszoljátok... pörölve, veszekedve böjttöltök... ökölrel verekedve.” (58:3-4) Szép kis böjt ez, szép kis templombajárás! Az ilyen viselkedés nem sok bizonyosságát adja a vallás pozitív hatásának. Persze, köztünk is bőven akadnak olyan vallásos emberek, akik a beosztottaikat vagy a családtagjaikat („robotosaikat”) kihasználják, akik „pörölve, veszekedve” vallásosak, ne adj’ Isten még „ökölrel verekedve” is.

Ha az életünkön a hit nem látszik meg, nem tarthatjuk magunkat hívőknek. A vallás teljes félreértése a csak befelé fordulás, ha csak a „vallásosságra” korlátozódik hitünk.

„Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr!” (V. Mózes 6:4). A hívő embernél minden Istennel kezdődik, Ő az első. Ez vonatkozik a politikai, szociális, gazdasági gondolkodásunkra, tetteinkre is.

Fontos melléktema-kitérőként vessünk egy pillantást a szociális gondolkodás szerepére az Ő és az Új Szövetségben. Az Ő-Szövetség világa a vallásállam. A király, a papság, az állam, a templom, az adók és az adakozás sokrétűen összefonódnak, egymást kiegészítik. A mózesi törvények egyben állami törvények is. E törvények, majd a próféták roppant erős és hatásos szociális felelősség tudatot ébresztettek minden elnyomás ellen. Kiálltak „az özvegyek, árvák és jövevények” védelmében. Csúcspontja emelték a szabadság, az igazság és a béke eszményét. Istent aktívnak látják a történelemben (a politikában): az Úr az, aki véghezviszi az egyiptomi szabadulást, a honfoglalást, aki fogásra viszi népét majd kegyelmesen hazahozza őket. Fontos, hogy az Ószövetség ezen egyetemes alapjait, mint Isten drága ajándékait megőrizzük. Nem véletlen, hogy Tőkés László két legfrissebb, a forradalom után elmondott igehirdetése az

Ószövetségben találta meg a legaktuálisabb alapigéket.

Az Újszövetség szerint Jézus magáévá tette az Ószövetségben már kikristályosodott szociális üzeneteket. A nagy parancsolatoktól kezdve a legtöbb jézusi szociális mondanivaló már megtalálható az Ószövetségben is. A különbség az, hogy ezeket Jézus nem az akkori pillanatnyi politikai helyzetre, a rómaiak alól való felszabadulásra alkalmazta. Józsefhez álmában így szól az angyal: Mária „fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak (Szabadító), mert ő szabadítja meg népét”... „a rómaiaktól”, várná a mondat befejezését egy korabeli jó zsidó. De az angyal váratlanul így zárja a gondolatot: „mert ő szabadítja meg népét bűneiből.” (Máté 1:21). A szociális mondanivaló így egyetemesebb, de elvontabb is lett.

Ehhez járul még az a tény, hogy az Újszövetség népe, — és feltételezhetően maga Jézus is —, egy rövid időn belüli Isten-ítéletet, világvéget vártak. Úgy képzeltek, hogy még az ő földi életükben visszajön Jézus, és elrendez minden igazságtalanságot és bűnt. Ezért is tűnik úgy, mintha az Újszövetség világa kisebb figyelmet szentelne a politikai—társadalmi kérdéseknek. Miért foglalkozzon a birtok viszonyokkal, a női egyenjogúsággal, vagy a rabszolga felszabadítással az, akinek a hite szerint Jézus rövidesen mindezeket véglegesen elrendezi? Ahogy múlt az idő és készt az elrendeződés, egyre több feszültséget okozott e kérdések elnapolása. Ma, 2000 év távlatában, hálásak vagyunk az Ószövetség kiegészítéséért e téren, amelyeket az Úr Jézus Krisztus és az egész Újszövetség megerősített. Ezért is szükséges, hogy ma a teljes Szentírás alapján, az Ő és az Újszövetség egyensúlyán álljon a hitünk. A kettő együtt Isten teljes üzenete, hitünk zsinórmértéke.

Most már visszatérhetünk alapigéink szociális üzenetéhez. Az Istennek tetsző böjt (hit, vallás), nem én-központú. Szociális, társadalmi és gazdasági vonalon rendet, igazságot, értékeket akar, amelyekért a hívek felelősséget és áldozatot vállalnak. Ma szinte „kommunista” szájze van néhány igei szónak, pedig nem kell bizonygatni, hogy ki használta e szavakat előbb. „Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, ... szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!” A próféták, és később Jézus nem Marxtól kölcsönözték a „bilincsek ... elnyomottak ... jármot” szavakat.

Ilyen bibliai tanításokon alapszik azoknak a mélyen elkötelezett embereknek a hite, akik vallási megfontolásokról kiin-

dulva küzdenek ma a szociális, politikai és társadalmi változásokért. Látjuk őket békés tüntetéseken, ha kell vállalják a le tartóztatást, egy nemes cél érdekében az állampolgári engedetlenséget is. A kontroverzálisnak tartott ún. felszabadulás (liberation) teológia fejezi ki álláspontjukat. A nyugati világban a faji, nemi és társadalmi egyenlőtlenségek orvoslásáért küzdenek, elsősorban a volt gyarmat birodalmak országaiban. A helyi adottságok között több esetben kommunista társutasoknak látszanak.

A mi problémánk a felszabadulás teológiájával elsősorban az, hogy ezt nem alkalmazták eddig a kommunista keleti világra is. Ugyanazon bibliai és krisztusi alapon, amelyen a nyugati világ igazságtalanságai ellen küzdöttek, harcolni kellett volna a keleti világ hasonló, vagy sokszor még kirívóbb visszaélései ellen. Sajnos a keleti világban alig-alig akadtak, akik az Igével ilyen „politikai” módon is éltek volna.

A bibliai, a jézusi hit mindig a gyengébbet, az elnyomottat, a kiszolgáltatottat védi, ... és fellép az erőszakossal, a hatalmaskodóval, a nagyszájúval szemben. Előfordulhat, hogy megváltoznak a „szerepek”: aki eddig elnyomó volt, nagyot zuhan és kiszolgáltatottként találja magát. Ilyenkor a hívő ember is oldalt cserél, az eddigi ellenfélből védenc lesz. A 2. világháború alatt az egyházak és minden hívő kötelessége volt (vagy lett volna) a zsidóság és minden más náci áldozat védelme. A háború utáni helyzet már gyakran helycserét követelt: a volt uralkodó osztály tagjai, a kitelepítettek, az új rend üldözöttjei várták a védelmet. Aki tegnap bibliai és krisztusi alapon zsidót védett, az ma palesztinait; van ahol a fekete szorult támogatásra, máshol a fehér ember; védelmet vár a cigány és minden csoport vagy közösség, akit szeretetlenül megaláznak vagy lekicsinyelnek. Politika ez, de nem pártpolitika, hanem krisztusi politika. Érvényes ez az egyéni, a családi és a kenyérkereső életünkre is. Védni kell azt a férfit vagy nőt házastársat, akivel a másik viszály; ugyanígy a gyermeket a zsarnok szülőtől; az öregedő szülőket a nem-törődöm vagy kihasználó gyermekektől; a bászakodó munkaadótól a munkást; a lazsálót, hanyag alkalmazottól a főnököt.

Ami magunkért tettünk, az meghal velünk, de amit másokért és a világ javáért tettünk, az nem hal meg, megmarad.

* Albert Pine

Az ember tehetséges lény. 32600 törvényt hozott, de egyik sem múlja felül a Tízparancsot.

Anonimus

A bibliai és jézusi alapon hívő ember a követelményeket mindig önmagával kezdi. Nem gyárt általános, elvont vagy szépen hangzó politikai elméleteket, hanem a saját felelősségéből indul ki. Mit tehetek én? Mivel kezdhetem a helyzet megoldását vagy megkönnyítését?

„*Oszd meg kenyeredet az éhezővel.*” (Ézsaiás 58:7). Kezdem magaménak a megosztásával, mielőtt mást szolítok fel erre! Nem kell mindenemet odaadni, csak megosztani azt, ami van. Nem a feleslegből kell odadobni, hanem abból osztani (egy részéről lemondani), amely nekem is szükséges.

„*Vidd be házadba a szegény bujdosókat.*” A saját lakásomat megosztani bizony kényelmetlen és kockázatos lehet. Érdekes, hogy minél tágasabb és gazdagabb a lakás, annál nehezebb azt megosztani egy rászoruló idegennel (még rokonnal is!).

„*Ne zárkózz el testvéred elől!*” (felebarátod elől), mondja az ige. Mindenki problémáját nem vállalhatom magamra, ez igaz. De ne zárkózzam el, ne rejtőzzem kibúvók mögé: ez már sok lesz, már annyit adtam, oly sokszor becsaptak, stb. Csak azt osztom meg, amim van, és amíg van. Ha képtelen vagyok segíteni, akkor se zárkózzam el, akkor se lehetek szeretetlen, nem rázhatom le az embertársamat. Tartozom legalább egy jó szóval. Tehetetlenségemben is az Úr Jézust képviselem a másik ember felé. Néhány hete az istentiszteletek végére templomunkban megjelenik egy szellemileg fogyatékos amerikai fiatal ember. Látszik, hogy nem tudunk vele mit kezdeni. Pedig feléje is Krisztus képviselői vagyunk, bár az sem lehetetlen, hogy e fiú személyében éppen az Úr Jézus látogat meg minket.

Az ilyen hit-szemlélet nem emberi okoskodás és bölcsesség dolga, hanem a Lélek titka. (I. Korinthus 2:7-12). Isten ajándékozhatja nekünk ezt a hitet, ezt a látást és életmódot.

A politikában nem pártpolitikai győztesek akarunk lenni, hanem csak egy kis só (Máté 5:13), amely kis mennyiségben (kevesen), a háttérből szolgálva jó ízt ad ennek a világnak. Az ilyen só jelenléte szükséges. Vagy lehetünk világosság (Máté 5:14-16), amely vállalja, hogy más mint a környezete, a sötétség. Istenre mutatva, az Ő dicsőségét szolgálja a társadalmi, szociális, politikai kérdésekben is. Az Isten országának íze, — mint egy csöppnyi só íze az ételben —, már itt a földi életünkben megízlelhető. Életünk célja és feladata lehet ez, ha engedelmeskedünk a Lélek hívó szavának.

Kálmán Szabolcs

ref. lelkipásztor, Los Angeles

NŐK ROVATA

Rovatvezető: MRS. CLAIRE (KLÁRI) VERECZKY
1063 Calle Margarita, Thousand Oaks, CA 91360

Elnök: Chatto Lydia

Titkár: Jakab Anna

Alelnök: Müller Katalin

Pénztáros: Háló P. Lenke

The Cross

**I'am branded, Oh Lord,
By the cross that you carried,
By the drops shed for me.
I'm branded, Oh Lord,
By the words that you murmured
In your great mercy plea.**

**I'm branded, Oh Lord,
With the sign of thy suffering,
With the joy of thy peace.
I'm branded, Oh Lord,
With the knowledge you saved me
'Til all time shall cease.**

**I'm branded, Oh Lord,
In the joy of salvation,
In the praises I sing.
I'm branded, Oh Lord,
In the sacrifice offered
By the cross of My King!**

(c) Claire Vereczky

The sign of The Cross! Indelibly branded into hearts of Christians the world over — with many brothers and sisters in Christ suffering untold misery and agony for their belief in the Cross. For decades, youngsters as well as adults have endured ridicule and hardship as “believers” in our own homelands of Hungary and Erdély — because of the Cross!

This is the sign through which we've found the joy of salvation, carrying with it the mark of Christ's sacrifice, the agony of the blood He shed — His Blood! — crimson drops bled — as He suffered for you and me!

Yet the Cross, the most significant symbol of God's love for mankind, has assumed other identities in today's world!

The precious relic we treasure as God's offering has become a badge of mockery and mimicry for countless “moderns”, even as flaunted on TV screens in this day and age. Seeing gawdy, flashy crosses dangling from the chests of heretics, artists, rock music stars as they cavort before the TV cameras must make Satan roar with glee!

It also has become fashionable to wear ornate jeweled crosses to complement our attire. Or entwined around our throats with several other pieces of gold jewelry, all the while giving little thought to its original significance. (Wish I could ask

God's opinion in this regard — as well as Satan's.)

Remember the words of Jesus as He hung dying on the cross: "Father, forgive them for they know not what they do..." Could His plea for mankind have included those who make such a travesty of His suffering and death? Could it include those who cynically flaunt their unbelief, or those of us who casually drape *His Cross* around our necks without even considering the terrible price He paid?

May we, during these weeks honoring the Lord Jesus's Great Sacrifice, promise to cherish "His sign of the Cross". When we wear it, let us do so humbly, asking God to use it as a witness to others about our faith. May we treasure it lovingly, with respect and admiration for the One who gave the *Ultimate Sacrifice*, thanking Him for the privilege of being branded with the *Sign of the Cross* as a follower of Jesus.

Klari Vereczky

Palm Bay-i beszámoló

A Palm Bay, floridai gyülekezetben folyik az élet. Isten kirendelt egy prédikátort, aki bár nem beszél magyarul, szívén hordja úgy a magyarok, mint az amerikaiak lelki szükségleteit. Újsághírdetés, személyes látogatás, névjegy osztás, és útjelző átlák felszerelése által hívogatja az embereket. A Bethesda Otthon lakóit is szárnya alá vette. Minden vasárnap akad látogató az összejöveteleken és két házaspár már felvételt is kért.

Ezen felül voltak kiemelkedő események is. Ilyen volt a Magyar Baptista Szövetség és a Bethesda Otthon bizottságának februárban megtartott gyűlése. Ez alkalommal gyülekezetünkben szép számmal jelentek meg és szolgáltak a fenti vendégek. Vasárnap délelőtt Molnár Balázs nyug. lelkész hirdette az ígét, este pedig Oláh prédikátor tv. Mások, az esti program alatt szolgáltak szavalatokkal, szólóval, és biztonyságtételekkel.

1990. február 18-án este hallgattuk meg az Erdélyből érkezett Bíró testvéreink biztonyságtételét. Könnyezve mondták el élményeiket úgy a múltból, mint a jelenlegi állapotokról.

Istené legyen a hála és dicsőség, hogy mindeddig megsegítette gyülekezetünket. Beszámolóinkat új prédikátorunk tört magyarsággal kiejtett köszöntésével fejezzük be: „AZZÚR ALLLDJON MEG!”

Palm Bay-i híradó

A gyülekezet a megbocsátottak és megbocsátók közössége.

W. G. Spencer

A FÉRFISZÖVETSÉG ROVATA

Rovatvezető: Marosi Béla, 32985 Charmwood Oval, Solon, OH 44149
Elnök: Novák László • Alelnök: Tagai István • Pénztáros—jegyző: ifj. Panta István

NYÍLT TÉR — 1990

A 70-es években tartott közgyűlések résztvevői emlékeznek, hogy akkoriban többször is volt alkalmunk „vendéglátásra”. A „legkiemelkedőbb”, néhai Palotay Sándor volt, az akkori kommunista államhatalom embere.

Ez a basáskodó személy a budapesti Egyházügyi Hivatal funkcionáriusaként ténykedett. Az Egyházügyi Hivatal jelenléte és befolyása rajta keresztül érződött közösségünk dolgaiban. A „prédikátor-kölcsönzés” kényszerhelyzetet teremtett. A többrendbeli súrlódásokat, végülis három gyülekezet kiszakadása követte. Az Egyházügyi Hivatal befolyása lényegesen közrejátszott itt is. De ez már a múlté. A jelenlegi kormány megszüntette az Egyházügyi Hivatalt.

Először történt szakadás az amerikai magyar misszió történetében, 1980-ban. Akkortájt éleződött ki Erdélyben is a helyzet, a román elnyomás miatt.

Különös dolog azonban, hogy a „kár haszonnal jár”. A román terror elől Amerikába menekülő testvérek szép számban gyarapították, és fellendítették az itteni missziót.

Az is különös dolog, hogy a misszióknak kettészakadása, bár mindnyájunkat igen fájdalmasan érintett, pozitív eredményeket is hozott. Ezeket kívánatos lenne megtartani majd a teljes egység létrejötte után is.

Az egyik ilyen pozitív jelenség a kialakult békés légkör lett a szövetségünkben. A tisztségviselők és az elnök megválasztása azóta simán bonyolódik le — közmegelegedésre.

A másik pozitív eredmény az lett, hogy lapunkban többé nem kellett a budapesti Egyházügyi Hivatal elvárásaihoz igazodni. Visszanyertük a teljes szólásszabadságot. Igaz, a budapesti hatóság csak három példányt „engedett” be az országba, de abból egy rendszeresen eljutott az Aradi utcába, a baptista közösség központjába. Egy kis titkos olvasótábor alakult ott ki, akik élvezettel (esetleg mű-felháborodást színlelve, ha a helyzet megkívánta) olvasták évek hosszú során át az egyetlen szabad magyar baptista lapot. Udvarnoki bácsi írásai évtizedekkel megelőzték a napjainkban formálódó új, szabadabb közép-európai irányzatot. A „Szemle” nevű rovat nemcsak az itteni magyarságnak volt a

kedvenc olvasmánya, hanem az Aradi utcai olvasótáborra is jó hatással volt.

Az itt megjelenő írások valószínűleg segítettek a már-már ingadozókat, hogy torzítatlan perspektívában lássák az akkori vallásellenes, marxista viszonyokat. Ma már egyre több, a „Szemle” filozófiájával egyező cikket olvasunk a Békehiárnokban is. Sőt, Udvarnoki bácsi egyik legutóbbi írását a Békehiárnok 1990. február 11-i száma teljes terjedelemben hozta. A címet — találoán — ott adták hozzá: „Divide et impera”.

A sajtószabadságot értékelnünk kell. Új szerkesztőnk is ezt a hagyatékot viszi tovább. Soha többé ne váljon az Irodalmi Bizottság korlátozó szervvé, marxista vagy egyéb nyomásra!

Most különösen is szükség van az egységre és az elhordozó szeretetre. Vigyázzunk a békességre. Ma egy új és kedvező helyzetben van a misszióknak.

Emlékezzünk, hogy „a bölcsesség a tanácsosok sokaságában van” — az Ige szerint. Ezek a tanácsosok pedig a testvériség összessége. Adja az Úr, hogy bölcsen használjuk lehetőségeinket a misszió és közösségünk érdekében, a Lélek vezérlete alatt.

Marosi Béla

CSODA

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására.” (1.Móz 1, 27)

Az én szememmel
senki sem
láthat a mélybe —
Az én fülemmel
senki sem
hallhatja az Úr szavát —
Az én szívemmel
senki sem
ölelheti át a keresztet —
Soha
senki sem fogja
e szavakat elmondani helyettem —
Soha
senki sem fogja
befejezni, mit tenni nekem kell —
Soha
senki sem fogja
átadni a rám bízott üzenetet —
Az idők végezetéig
megismételhetetlen
CSODÁJA
maradok
mindenható Atyánknak

Tamás Jenő

February, 1990 at Bethesda

PRAYER OF THE MONTH: Heavenly Father, May we consider the interests of others and always endeavor to act nobly and generously toward them because we are all Thy creation. AMEN.

The month of February began with the 65th Wedding Anniversary of Eliza and Ross Wing, originally from Delray Beach, Florida. This very special couple exemplify the Lord Jesus Christ as they visit with neighbors and friends. They have been active in the Christian circle and on February 4, 1990, joined The Bethesda Baptist Church to continue their ministry in our midst.

The Board Members and some of their families (43 in number) were hosted for several days to Bethesda living. We trust their meetings were fruitful and their stay in the tourist homes and other accommodations were to their expectations. It was a delight to see children moving around the complex. The weather was most cooperative, for which we are thankful. The "honor roll" of visiting people is as follows in alphabetical order:

Mr. and Mrs. Alexander Bányai, Rev. Joseph Bogár, Mrs. Lydia Chatto, Mr. Louis Drescher, Mr. and Mrs. George Gáncsos and three sons, Mr. and Mrs. Barnabás Háló, Dr. Alexander Haraszti, Dr. Géza Herjeczki, Mr. and Mrs. Barnabás Jakab and two children, Rev. Sándor Kulcsár, Mr. and Mrs. Elmer Kish, Mr. and Mrs. Ernest Kish, Rev. and Mrs. Kálmán Mészáros and Rev. Gyula Tóka, Rev. William Molnár, Mr. and Mrs. Sándor Muller, Mr. Lewis Németh, Rev. Joseph Novák, Mr. and Mrs. László Novák, Rev. Lajos Oláh, Mr. and Mrs. Steve Panta, Jr. and two children, Mr. István Szabó, Mr. and Mrs. Steve Tagai, Dr. and Mrs. Béla Udvarnoki.

Our other visitors have been: Mrs. Dorothy Legoza (Fairfield, CT); Arlene Bolton (Fayetteville, NY); Frances C. Coventry (Cazenovia, NY); Katalin Pataki (Hamilton, Ontario); Mary Slack (Cornwell, NY); Elizabeth Wargo and her son, John, from Boynton Beach, FL; and Resident Martha Ann Fougny had her family of five visit with her for several days.

On Valentine Day, Mr. and Mrs. Ross Wing were crowned "Mr. and Mrs. Bethesda". Also during that day, a surprise birthday party was held for Ernest Cziraky. To the delight of all present, Alex and Irene Kecso led our people through a session of happy tunes, together with several

solos by Mrs. Kecso. Mr. Kecso provided beautiful music on the Bethesda Hammond Organ. Of all the music heard or sung, the greatest response exhibited by our residents is when "How Great Thou Art" is heard. The GOOD NEWS is written into simple language for all to understand clearly. Music is truly the language of the heart. We are most grateful for our large number of volunteers who take time out of their busy schedule to bring happiness into the lives of our dwellers.

If you are interested in receiving our semi-annual publication entitled "Whispers of Hope", please write or call and give your full name, address and zip code and we will be happy to mail you a copy free of charge.

We want to express to you our heartfelt thanks for making an effort to work together for so many reasons — mainly to bring ourselves closer to the realization that there is much work to do and that we must do it together so that His Name may be glorified. Thank you for your prayers, your continuing support and your friendship.

Ernest Cziraky
Administrator

*** CONTRIBUTIONS

Amalia Gabriel	\$ 20.00
Mr. and Mrs. Barnabas Halo	1,000.00
Rose Newman	25.00
Bethesda Baptist Church	200.00
Ruth Kish	10.00
Lydia Chatto	120.00
Dr. and Mrs. Béla Udvarnoki	50.00
Mr. and Mrs. Alexander Banyai	25.00
Mr. and Mrs. George Gancsos	300.00
Mr. and Mrs. Barnabas Jakab	150.00
Rev. Louis Kurtz	50.00
Mr. and Mrs. Marcel D'Amico	10.00
Mr. and Mrs. Steve Forgacs	25.00
Mr. and Mrs. Nicholas Biro	25.00
Mr. and Mrs. Louis Nemeth	160.20
Helen Pollack	6.98
Irene Chando	5.00
Irene Kramer	25.00
Mr. and Mrs. Vincent J. Mahl	100.00
Mr. and Mrs. Laszlo Novak	100.00
Mr. and Mrs. Ernest Kish	30.00

In honor of Mrs. George Balla and Mrs. Henry Werle "Two Elect Ladies"

By Rev. & Mrs. William B. Molnar 100.00

In loving memory of Nicholas Bodolay

By Mrs. Margaret Bodolay 10.00

In loving memory of Frank Pato

By Mary Slack 25.00

In loving memory of Ruth R. Henley

By Jean, David and Beth Robinson 1,000.00

In loving memory of Eva Biro

By Mr. and Mrs. Jack Steg 25.00

In loving memory of Eva Biro and Vesta Allen

By Mr. and Mrs. Ernest Cziraky 25.00

Bemerítés az alhambrai gyülekezetben

Két testvérnő tett bizonyoságot a hitéről a március 4-i bemerítési istentiszteleten. A férjeiket novemberben merítettük be. Hőgyi Anna és Bánk Rozália

Bánk Rozália testvérnő

Hőgyi Anna testvérnő

lia testvérnők tavaly nyáron jöttek először az imaházba. Azóta megszerették a gyülekezetet, üdvösséget nyertek és örömmel szolgálnak közöttünk. Mindkét édesanya a hitben kívánja nevelni a gyermekeit.

ANNA P. BOROS, 60
Died Feb. 3, 1990

She was born in Hungary and immigrated to the U.S. in 1951. She is survived by her husband Alex; son Alec; daughter, Cindy; sister, Magda Vilmer, and other loving relatives.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

JÁNOS APOSTOL LEVELEI

E rövid levelek egyikében sem találunk egyértelmű választ arra a kérdésre, hogy „Ki az írójuk?”. Az Első Levél írója Krisztus földönjárta tanújaként mutatkozik be (1:1-5). A Második és a Harmadik Levél szerzője pedig „presbiter”-nek nevezi magát. Az egyházatyák (Polykarp, Papias és Irenaeus) szerint a Leveleket János apostol írta.

A Levelek és János Evangéliuma között olyan sok a hasonlóság, hogy mind a négy iratot ugyanannak a szerzőnek, Jánosnak tulajdonítják a Biblia tanulmányozói már a negyedik századtól. Szóhasználatával, stílusával, sajátosságok képhasználatával (világosság, sötétség, élet, tanúság, stb.) és kifejezésmódjával (1Jn 1:2-3 és Jn 3:11; 1Jn 1:4 és Jn 16:24) írta alá az apostol ezeket az írásait.

A hagyomány szerint a Levelek Kr.u. 90–95-ben keletkeztek (az evangélium után). Az Első Levél olvasói feltehetően olvasták és ismerték az evangéliumot (legalábbis a 13–17. fe-

jezeteket); a Második és Harmadik Levél olvasói pedig az Első Levelet. Ugyancsak a hagyomány szerint, Efésusból írta az apostol a három levelet, és az üldöztetésektől tartva kerülte el a „feladó” és a „címeztek” pontosabb megnevezését.

Az Első Levél címzettjei a kisázsiai gyülekezetek voltak („körlevél”). Nem egy személynek, hanem inkább egy helyi gyülekezetnek íródott a Második Levél; míg a Harmadik Levél címzettje Gájusz, akit nem azonosíthatunk az Újszövetség egyik Gájusz nevű szereplőjével sem (ApCsel 19:29; 20:4; Róm 16:23; 1Kor 1:14).

Az Első Levél megírásával két célt szándékozott elérni az apostol. A Krisztussal való közösségben, az üdvbizonyosságban és a hit gyakorlati megélésében akarta előrébb segíteni az olvasókat. A másik célja polemikus természetű volt. Az igazságtól eltérő, azt eltorzító tanokra hívta fel a gyülekezetek figyelmét, tanítókra, akik tagadták Krisztus valódi istenségét, vagy éppen emberi voltát. A bűnről alkotott véleményük sem volt igazabb, amikor azzal hitegették a hallgatókat, hogy bűneik semmi hatással nincsenek az Istennel való kapcsolatra.

A Második Levél központi témája ugyancsak Krisztus Jézus személye. A hívők hűségét és hitét elismerve, a szeretet és az igazság gyakorlására készíteti őket János apostol.

A Harmadik Levélben három személyről olvasunk. Kettőt megdicsér (Gájuszt és Demetert), a harmadikat (Diotrefeszt) pedig megint az író.

*** Novák József

1990. április 22.

A MEGBOCSÁTÓ KÖZÖSSÉG

1János 1:1-2:17

Múlt héten a Feltámadást ünnepeltük. Az Úr többször is megjelent azoknak, akikkel azelőtt együtt volt. Saját szemükkel győződhetek meg a feltámadás valóságáról. A Feltámadott Krisztus ma is személyes kapcsolatban van a Benne hívőkkel. Az Ő földönjárta története igazából még mindig tart, tanítását, parancsait hallgatják, és jelenlétét élvezik ma is a hívők (Kol 1:26-27).

Sokszor használunk elvont fogalmakat. Sokszor használjuk őket, jelen-

KÖZÖS KONVENCIÓ CLEVELANDBAN

— Joint Convention in Cleveland —

Szeretettel értesítjük olvasóinkat, hogy az Egyeztető Bizottság Balm Bay, Floridában február 10-én hozott döntése nyomán az **Amerikai Magyar Baptista Szövetség 83. és az Amerikai Magyar Baptisták Konferenciája 10. közös konvenció** gyűlését Cleveland (Ohio) városában tartjuk, a gyülekezet újonnan vásárolt templomában.

IDŐPONT: 1990. július 13–15.

CÍM: The Hungarian Bethany Baptist Church

4124 Stickney Avenue

Cleveland, Ohio 44067. Telefon: (216) 398-8873.

Az előkészítő és rendező bizottság tagjai:

Mészáros Kálmán — lelkipásztor	(216) 467-6495
Nagy Sándor — jelentkezés	(216) 845-9641
Csompó András — vendéglátás	(216) 845-4082
Forrás Ede — szállítás	(216) 461-5537
Lakatos Barnabás — szállítás	(216) 941-6245
Nagy Péter — elszállásolás	(216) 961-6337

Erre az alkalomra szeretettel hívjuk az észak-amerikai magyar baptisták tisztségviselőit, lelkipásztorait, a gyülekezetek testvériségét, valamint az *Evangéliumi Hírnök* és *A Kürt* olvasóit. A közös konvenció ígéhirdetői **Bogár József, Bretz Tivadar, Barton Brown, dr. Haraszi Sándor, dr. Herjeczki Géza, Kulcsár Sándor, Lőrincz István, Molnár Balázs, Mészáros Kálmán, Novák József, Oláh Lajos, dr. Udvarnoki Béla és Vadász János** lesznek. Előre láthatólag a vendégek között köszönthetjük majd **Medgyesi József** testvért, a Nagyvárad Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztorát és talán másokat is az óhazából...

A részvétel költségei a következők lesznek: regisztrálás: \$3, reggeli: \$2, ebéd: \$5.50, vacsora: \$4.50. Szállásról a gyülekezet tagjai lehetőségeik szerint gondoskodni fognak. A részt venni szándékozóktól legkésőbb a konvenció előtt egy héttel — július 6-ig — értesítést várunk.

Azoknak, akik a konvenció napjai alatt motelban kívánnak megszállni, a következő, templomunkhoz közeli lehetőségeket ajánljuk:

Oakpark Motel & Apt., 4755 Pearl Road, Cleveland, Ohio 44067, Tel.: (216) 351-8010. Árak: 1 full-size bed \$26.00, 2 full-size bed \$33.90, 1 king-size bed \$33.90. (Extra adult — over 12 yrs. \$4.00. Children under 12 no charge.)

Parma Hotel, 5531 Pearl Road, Cleveland, Ohio 44129, Tel.: (216) 842-9930. Árak: 1 szoba \$25 és \$30 között (személyek számától függően).

Budget Inns of America, 14043 Brookpark Road, Cleveland, Ohio 44142, Tel.: (216) 267-2350. Árak: 2 ágyas szoba \$42.89 (1 extra személy \$6.00, 2 extra személy \$12.00).

Imádkozó szívvel készülünk erre a testvéri találkozóra, hogy részesei lehessünk az ígéreteknek: „Ó mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!... Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” (133. Zsoltár 1, 3)

(USPS 716300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

tésüket, vagy jelentőségüket alig értve. A mai vasárnapi iskolai foglalkozáson egy ilyen fogalom kerül elénk: „Megbocsátó közösség”. Egy, a konfliktusok, ellentétek, vagy sérelmek bizonyos módon való elrendezését gyakoroló gyülekezetre áll ez a minősítés. Ez a „bizonyos mód” a megbocsátás (nem a takargatás!) szolgálata. A megbocsátás gyakorlása közös nevezőre segít két szembenálló személyt, családot, vagy csoportot. Nem rójják fel a rosszat, hanem megbocsátják a rossz okozta sérelmet, és tartózkodnak attól, ami újabb sérelmet, ellentétet okozhat. Szó van benne úgy a jelen-, mint a jövőbeni magatartásról.

1. Beszéljünk a megbocsátásra szorulókról!

Nem akarok egyéni, személyes eseteket felsorolni. Mi mind tudunk olyan tettekről, amik testvérek, családok szétválását okozták. Beszéljünk most az ember és Isten közötti viszonyról. Vétkeztünk az Élő Isten ellen. Hitel lenek voltunk. Megszólítását hallva, az Úr Jézus által felajánlott kegyelmet közömbösen visszautasíthatjuk. Vagy, az engedelmes szív azt érzi, amit az ApCsel 2:37-ben olvasunk: „...mintha szíven találták volna őket...” (Új fordítás) — „...szívükben megkeseredének...” (Károli), és megteszik a következő lépést (38. v.), a bűnbocsánat érdekében. A bűnbocsánat feltétele a bűn beismerése, a bocsánatkérés és a jövőbeni magatartás.

II. Mit tudunk a megbocsátóról?

1. Kész a közösségre (1:3)
 2. Hirdeti, amit látott és hallott (1:3)
 3. Örömszerző (1:4)
 4. Kész az áldozathozatalra is (2:2)
- Húsvét után, a feltámadás után is

A keresztyénség nem vallás, hanem élet. Ha már vallás, akkor nem élet.

A szeretet a világégvetem kulcsa, amely minden ajtót és zárat megnyit.

Anonymus

szükséges a bűnről és a bűnbocsátás lehetőségéről beszélnünk. A megdicsőült testben megjelenő Krisztus csodái és tanítása egy dicső jövő reményét keltik bennünk: Isten Országának nagyszerű voltát sejtetik. Bár az örök kárhozat iszonyatos helyéről nem kel-

ERDÉLYI HÍREK

Kedves testvérek az Űrban!

Mindenek előtt engedjék meg, hogy meleg testvéri szeretettel üdvözlöm önöket Jézus nevében, Kelet-Európából! Bizonyára kis meglepetés éri önöket ezzel a váratlanul érkezett levéllel. Azonban az a tény, hogy szabadon leírhatom gondolataimat központjuk számára: egy nagy élmény számomra! Nagyon hálásak vagyunk mindnyáján az Űrnek, hogy elhozta a „szabadság” napját! Hiszem, hogy értesültek azokról a tragikus eseményekről, amelyek országunkban lezajlottak. Ezek után úgy érezzük: még aktívabban kell munkálkodnunk (amíg nap van) „Isten Királyságának” az építésében! Ezennel meg szeretnénk köszönni a kedves, nyugaton élő keresztyének fáradozásait, anyagi hozzájárulását az Űr ügyéhez. Isten áldja meg mindazokat, akik nem feledkeztek meg a zsarnokság, üldöztetés éveiben rólunk! Éreztük imáinkat, hallottuk az éter hullámain át közvetített Igeszolgálatokat, néha titkon olvastuk a keresztyén irodalom becsempészett sajtótermékeit. Áldottuk az Urat, hogy vannak ilyen forrásai! Valahányszor Bibliáinkat lapozgattuk, arra is gondoltunk, hogy ha Isten önöket nem indítaná jótekonyságra: mi nem gyönyörködhetnénk az „élő Igében”. Nagy munka vár reánk és kérnünk kell az „Aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat!” Szinte alig rendelkezünk nyomtatványokkal (Biblia, könyvek, prospektusok), amik nem lettek elkobozva azok kevesek és kopottak. Egyházainkban tömegek jelennek meg, enyhülést ke-

lemes ilyenkor beszélni, el ne felejtjük, hogy a kegyelem nem tart örökké. Járunk Vele közösségben, hogy élhessünk is Vele, örökké (2:6)!

*

Aranymondattal: 1János 1:7

Napi áhítat:

*

Ápr. 16. H. 5Móz 6:4-9

Ápr. 17. K. 5Móz 10:12-21

Ápr. 18. Sz. Máté 5:43-48

Ápr. 19. Cs. Márk 12:28-34

Ápr. 20. P. Kol 3:12-17

Ápr. 21. Sz. 1Péter 3:8-12

Ápr. 22. V. 1János 2:7-17

Bereczki István

resve az elnyomás évei után. Ezennel önökhöz fordulok kéréseinkkel; amennyire tehetik, látogassanak el országunkba missziós csoportjaikkal. Szeretettel várjuk az „Örömhírt” nyugatról keletre! S még volna egy személyes kérésem, a helybeli evangélizálás érdekében: igények mutatkoznak Biblia és más jellegű nyomtatványok után. Ha rendelkezésükre áll ezekből, nagyon hálás szívvel fogadjuk ezeket csomag formájában. Előre is köszönjük az Űr nevében! Ha lehetséges megtérítjük a költségeket, és szíves elnézésüket kérem a zaklatásért! Bocsánatot kérek, hogy csak a végén mutakozom be, Luczy Barnabás vagyok, 1967-ben születtem Margita, Bihar megye városában. 1982-ben fogadtam el Jézust személyes Megváltómnak! Ezt követőleg bemerítkeztem. Üdvözlét: 2Kor 13:11-13. Az Űr közel!

Sok-sok szeretettel

Barnabás

*

A fenti levél minap érkezett Erdélyből az Evangéliumi Iratmisszió Stuttgarti kiadóhivatalán keresztül. A kiadó könyvei bizonyára olvasóink előtt is ismertek. Az Iratmisszió teljes raktárkészletét (mintegy 9000 font mennyiségben) elküldte Romániába, mert most volt először — évtizedek után — lehetséges evangéliumi iratokat Erdélybe szállítani. Sürgős anyagi támogatásra volna szükség, könyvek újra nyomtatásához. Egy könyv nyomtatási önköltsége 1 dollár körül van.

Ha egyének vagy közösségek elvállalnák egy-egy könyv néhány száz vagy ezer példányban való kiadási költségét, akkor jelentkezésüket kérjük a szerkesztőségünkbe.